

თეა თომფახის
ენა დაწერა ე ცის



ეს ამბავი რომ მოხდა პეტრა ხუთი წლის იყო და ჩეხოსლოვაკიის ერთ სოფელში ცხოვრობდა. სოფელში რამდენიმე სახლი იდგა და ბავშვებიც სულ ოთხი იყვნენ, აქედან ორი პეტრაზე დიდი, ერთი კი ძალიან პატარა. პეტრა ორსართულიან, კოხტა სახლში ცხოვრობდა. დილით იღვიძებდა, სამზარეულოში რძიან ყავას სვამდა და მთელი დღე ეზოში დარბიდა ხოლმე, ძალლთან, ცხენთან და კატასთან ერთად.

- რა კარგი იქნებოდა ფილიპიც აქ ყოფილიყო, - ეტყოდა ხოლმე კატას, რომელიც მზეზე იწვა და როგორც ყოველთვის არაფერი ადარდებდა.

ფილიპი პატარა ბიჭი იყო, ზუსტად პეტრას ტოლი. მას პეტრა ყოველ დამე ნახულობდა სიზმარში. უკვე აღარც ახსოვდა პირველად როდის დაესიზმრა, ალბათ მაშინ, როცა პირველად ინატრა, ნეტავ, მეგობარი მყავდესო. ჩაეძინებოდა თუ არა მაშინვე ფილიპი მოდიოდა სიზმარში. სადღაც უცნობ მინდვრებში და სახლებში დარბოდნენ და თამაშობდნენ. ერთხელ სიზმარში პეტრა დაეცა და ფილიპმა ხელიც კი შეუხვია.

- რა მოხდება სულ აქ რომ იყო? - ჰქონდა ერთხელ ფილიპმა.
- ვიქენებოდი, მაგრამ დედა დილით მაღვიძებს და ბალში მივყავარ.
- ყოველდღეა ბალი?
- არა, კვირას არაა.
- მაგრამ კვირასაც მიდიხარ ხოლმე.
- კვირას ქალაქში მივდივართ. იქ ბევრი სათამაშო და ცხელი შოკოლადია.
- შოკოლადი რა არის?
- ძალიან გემრიელია, - პეტრა დაღონდა, ვერ წარმოედგინა როგორ შეიძლებოდა ბავშვს შოკოლადი არ ჰქონოდა გასინჯული.

ერთხელ პეტრა სამზარეულოში რომ იჯდა და თავის რძიან ყავას სვამდა, მშობლების ლაპარაკს მოჰკრა ყური.

- წარმოგიდგენია, ქვეყანა უნდა გაყონ და ჩვენი სახლი ზედ საზღვარზეა. სამზარეულო ჩეხეთში დარჩება - საძინებლები - სლოვაკეთში, - ქოთეოთებდა დედა.
- დასაძინებლად სხვა ქვეყანაში წავალთ და ეგ იქნება, - თქვა მამამ.

პეტრას თავზარი დაეცა. რძიანი ყავა მაგიდაზე დატოვა და იმ ოთახისკენ მიჩოჩდა, სადაც მისი მშობლები იყვნენ. მათი ლაპარაკიდან მარტო

ის გაიგო, რომ ჩეხოსლოვაკია ახლა შუაზე გაეყოთ - ჩეხეთად და სლოვაკეთად. ორი ქვეყნის საზღვარი ზედ მათ სოფელზე და კიდევ უფრო უარესი, მათ სახლზე გადიოდა, ანუ სახლის ერთი ნაწილი სხვა ქვეყანაში იყო, მეორე - სხვაში. პეტრას ახსოვდა ერთხელ როგორ წავიდნენ სხვა ქვეყანაში დასასვენებლად. მშობლები მთელი თვე ემზადებოდნენ, პეტრას ფოტო გადაუღეს, პასპორტი გაუკეთეს (საზღვარზე ისე არ გაგვიშვებენ), მერე ბილეთი იყიდეს და თვითმფრინავში ჩასხდნენ... ესე იგი, ახლა უბილეთოდ თავის ოთახში ვეღარ შევიდოდა? თუ ვერ შევიდოდა, ვერც თავის საწოლში დაიძინებდა და ფილიპსაც ვერ ნახავდა სიზმარში. პეტრამ ტირილი დაიწყო. მშობლები მაშინვე შემოცვივდნენ და რომ გაიგეს, რაც ატირებდა, სიცილი აუტყდათ.

- ნუ გეშინია, პეტრა, არავინ მოგთხოვს პასპორტს შენს ოთახში შესასვლელად, - უთხრა დედამ.

- მაშინ რომ მოგვთხოვეს საზღვარზე?

-მაშინ ამერიკაში მივდიოდით, ეგ ძალიან შორსაა. საზღვარი სხვადასხვანაირია, ჩეხეთისა და სლოვაკეთს ერთმანეთთან პასპორტი არ სჭირდება. აი, დღეს პური ჩეხეთში ვიყიდე, კრუასანები - სლოვაკეთში.

- ასე შეიძლება?

- რა თქმა უნდა.

მაგრამ საღამოდე პეტრა მაინც რამდენჯერმე ავიდა თავის ოთახში. უნდოდა დარწმუნებულიყო, რომ არავინ შეაჩერებდა, ლამე კი დედა წაიყოლა თან, ძილის წინ ზღაპარი წამიკითხეო.

მაგრამ დედამ რაღაც სხვა წიგნი მოიტანა.

- ნახე, ესენი ძველი მეფეები არიან, ზოგი ჩეხეთის, ზოგი - სლოვაკეთის, - ეუბნებოდა პეტრას. პრიალა ფურცლებზე წვერებიანი და გძელთმიანი კაცები ეხატენენ, თავზე გვირგვინებით და მდიდრული მოსასხამებით. პეტრამ შეამჩნია, რომ ერთს გვირგვინი არ ჰქონდა.

- ეს მეფე არ არის?

- კი, ესეც მეფეა.

- გვირგვინი რომ არ აქვს?

-ამბობენ, კაჭკაჭმა მოპარაო. თურმე ის კაჭკაჭი ახლაც ცოცხალია და თავზე გვირგვინი ახურავს. სადმე თუ შეგხვდება, რასაც სთხოვ შეგისრულებს.

პეტრამ გაიცინა, მერე უცებ დასერიოზულდა.

- დედა, მართლა შეიძლება ერთი ქვეყნიდან მეორეში კრუასანები წაიღო?
- ჰო, შეიძლება.
- შოკოლადიც?
- რა თქმა უნდა, შოკოლადიც. ახლა დაიძინე.

როდესაც დედა ოთახიდან გავიდა, პეტრამ თაროზე შემოდებული შოკოლადის ფილა ხელში მაგრად ჩაბლუჭა და დაიძინა.

ფილიპი ისევ მინდორში იდგა. პეტრამ შოკოლადი გაუწოდა. ბიჭმა გამოართვა, ბრჭყვიალა ქალალდი შემოაცალა და ჩაკბიჩა. ჭამდა და თან სიამოვნებისგან თვალები ჰქონდა მილულული.

- ჰო კარგად მოვიფიქრე შოკოლადის წამოლება?
 - ჰმ, სულ შენ მოიფიქრე.
 - აბა, ვინ, მე თუ არა?
 - გუშინ გვირგვინიანი კაჭკაჭი ვნახე და ვთხოვე, პეტრამ შოკოლადი მომიტანოს-მეთქი.
 - ომ, არავითარი გვირგვინიანი კაჭკაჭი არ არსებობს, - გაბრაზდა პეტრა.
 - როგორ არა, უკვე მეორედ ვნახე.
 - აი, ახლავე გავიღვიძებ და წავალ აქედან.
- ფილიპი იცინოდა. პეტრა გაბუსხული იჯდა.
- და პირველად რომ ნახე რა სთხოვე, ლიმონათი?
 - არა, მეგობარი ვთხოვე და შენ გამოჩნდი.

პეტრა მოულოდნელობისგან შეკრთა და გაეღიმა კიდეც. „კარგი, არ წავალ,“ - გაიფიქრა და ფილიპისკენ ოდნავ მიიწია. ფილიპი ისევ შოკოლადს ჭამდა. იქვე ხეზე ჩიტმა ტოტიდან ტოტზე გადაინაცვლა, შემდეგ კიდევ ერთ ტოტზე გადახტა და გაფრინდა.

თეთრი გული და გრძელი შავი ბოლო ჰქონდა. თავზე ძვირფასი თვლებით მოოჭვილი სამეფო გვირგვინი ედგა.